

บทเทศน์วันอาทิตย์

อาทิตย์ที่ 18 เทศกาลธรรมดา
4 สิงหาคม 2013
(วันสื่อสารมวลชนสากล)

บทอ่าน ปฐม 1 : 2, 2: 21-23 ; คส 3: 1-5, 9-11 ; ลก 12: 13-21

พระวรสารสัมพันธ์กับ คำสอนพระศาสนจักรคาทอลิก (CCC) 549, 1287

ประมวลคำสอนด้านสังคมของพระศาสนจักร (CSDC) 325

จุดเน้น พระเจ้าทรงนำการเยียวยารักษาความทุกข์

คนเราส่วนมากคุ้นเคยกับความกังวลใจ หลายคนเมื่อกังวลใจก็ทำให้เกิดทุกข์ ใครปล่อยใจให้กังวลก็พลาดความสุขพอใจในชีวิต สาเหตุที่ทำให้เกิดความกระวนกระวายใจ ก็มีทั้งสภาพแวดล้อมภายนอกหรือทางจิตใจ บทอ่านวันนี้ถกให้เราให้พิจารณาว่า ความกังวลใจช่วยอะไรในชีวิตบ้าง ผู้เขียนหนังสือปัญญาจารย์ถามว่า **มีประโยชน์อะไรที่มนุษย์ทำงานลำบากตรากตรำ** บางที่เราอาจเห็นด้วย เพราะความกังวลไม่ค่อยมีผลดี โดยปกติมันไม่เปลี่ยนแปลงผลลัพธ์ของชีวิตเลย ความรู้ว่ากังวลไปไร้ผล มิได้ช่วยขจัดอำนาจครอบงำเหนือเรา หรือช่วยทำให้ความทุกข์ลดน้อยลง

พระวรสารบรรยายเกี่ยวกับความกังวลใจในอีกแง่มุมที่แตกต่าง นักบุญลูกาเล่าถึงปัญหาของชายเศรษฐีคนหนึ่งที่มีทรัพย์สมบัติมาก จนไม่รู้ว่าจะจัดการมรดกอย่างไร ในที่สุด เขาตัดสินใจเก็บสมบัติไว้ในยุ้งฉาง และคิดในใจว่า "ดีแล้ว เจ้ามีทรัพย์สมบัติมากมายเก็บไว้ใช้ได้หลายปี" อย่างไรก็ตาม เขาคิดว่ามันคงนั้นเป็นมายา ต่อมาไม่นานเขาก็ตระหนักว่า คืนนี้เอง เขาจะต้องตาย

ปัญหาใหญ่ที่สุดสำหรับคนที่กังวลใจในหนังสือปัญญาจารย์ หรือเศรษฐีที่คิดว่ามันคงดีแล้วในพระวรสารเหมือนกันก็คือ **เน้นในสิ่งที่ผิด** บ่อยๆ เราก็มองเหมือนกัน เราพิจารณาถึง**ชีวิตฝ่ายโลกิยะ** ในหลายแง่มุม ว่าอะไรที่มีค่า**ที่สุด** นี่เป็นธรรมดา แต่เราต้องสนใจสิ่งทำลาย และความอนิจจังของชีวิต เราส่วนมากคงกลัวตอบสนองความทุกข์หรือกลัวผลที่จะเกิดในชีวิต

ถึงแม้เราจะยอมรับว่าเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตมนุษย์ เราต้องฟังคำสอนของนักบุญเปาโล บอกเราในบทอ่านที่สองว่า **"จงคิดถึงแต่สิ่งที่อยู่เบื้องบน อย่าพะวงถึงสิ่งของบนแผ่นดินนี้"** เราสัมพันธ์กับพระเจ้าโดยอาศัยพระเยซูเจ้า "ชีวิตของท่านก็ซ่อนอยู่กับพระคริสตเจ้า" สำหรับนักบุญเปาโล ชีวิตที่จะคงอยู่คือ ชีวิตฝ่ายจิต นั่นคือ ทัศนคติ และความเชื่อ ที่จะช่วยเราให้ชีวิตดีขึ้นหรือตกต่ำลง

ถึงกระนั้น เราไม่ควรตอรองเรื่องความทุกข์มากก็มาจากความกังวล เราต้องมีความเห็นใจตนเอง และผู้อื่นที่กำลังกังวลใจ เราสามารถขอพระเจ้าให้ทรงช่วยเหลือ เราสามารถปฏิบัติสิ่งที่นักบุญเปาโลสอน ให้มอบความกังวลใจไว้กับพระเจ้า พยายามปฏิบัติเช่นนี้ในชีวิต สิ่งใหม่จะเกิดขึ้น ไม่ใช่แค่ความทุกข์ลดลงเท่านั้น แต่จะค้นพบสันติสุขของพระเจ้าอยู่ในเรา เราจะกล่าวพร้อมกับนักบุญเปาโลว่า พระเจ้ากลายเป็น**ทุกสิ่ง**ในชีวิตของเรา

พระสังฆราชวีระ อภรณ์รัตน์ แปล
จาก **Homilies** โดย Catholic Diocese of Lansing,
(กรกฎาคม - กันยายน 2013), หน้า 300-302.